

εφαίνετο διατεθειμένος να εἰτακοῦσθαι τὰς προτάσεις μου πρὸς διαφόρων λύτερων, ὅσον καπνοῦ καὶ ἄρτου, καὶ αἰθύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ ὑλαμάτων, τὰ ὅποια ὑπεσχίθη, ἀν' ἑστέρῃ· καὶ ἐπαναφέρῃ ἡμᾶς εἰς τὴν λέμβον. Ὅθεν ἀναβὰς τὸν ἵππον τοῦ διέταξε νὰ καθήσω καὶ ἐγὼ ὀπισθὲν τοῦ. Ἐγὼ δὲ δὲν περιμένα θεβαίως νὰ μὲ παρακλήσῃ νομίζω, ὅτι ἐπιλησίζων ἤδη εἰς τὴν ἀπειλευθέρωσίν μου.

Ὅποιο, δὴ ποτε ἦτο κατ' ἀρχὰς ὁ σκοπὸς τοῦ φυλάρχου τούτου, ἢ πολιτικῆ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον ἡλλοίξε. Διότι εἰς ἐκ τῶν ἰταμωμάτων τοῦ λόχου ἐλθὼν τὸν ἀπέτρεψε νὰ μὲ ἀφήσῃ λέγων ὅτι, ἀν τοῦτο ἐγίνετο, δὲν ἐλάμβανεν οὔτε ῥόδι, οὔτε καπνόν. Τότε ὁ ἀγρίος συλλογιζόμενος ἐστάθη, καὶ ἀρ' οὗ ἔφρα τὸν ἵππον ἐπὶ τινος λόφου μὲ διέταξε νὰ τὸν ἀκολουθήσω· ἔπειτα δὲ νὰ καθήσω καὶ νὰ περιμένω. Τοιαῦτα πάσχω, ἐδυνήθη κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν περισκοπῶν νὰ ἴδω περίλυπος καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὴν λέμβον ἐπ' ἀκύρας σκελεύοντα. Μετ' ὀλίγον δὲ τρεῖς καὶ ἐκ τῶν συνταίρων μου ἀγόμενοι διετάχθησαν καὶ οὗτοι νὰ καθήσωσι. Κατὰ πάλιν τότε ὑπεσχίθημεν ἄφροντα λύτερα, ἀν ἀπέλυον ἡμᾶς. Ἄλλ' αὐτοὶ βυλουστάμενοι ἐνέκριναν τρεῖς μόνον νὰ ἀπολύσωσιν· ἐγὼ δὲ ὁ τέταρτος ὡς πλοίαρχος νὰ παραμείνω. Κατέπειτα μὲν ἓνα ἐκ τῶν ἄλλων μέχρι τινὸς νὰ μ' ἀναπληρώσῃ, ἀλλ' ἡ ἀνδρία τὸν ἐγκατέλιπεν ἀμέσως μετ' ὀλίγον καὶ εἶδον ὅτι μετεχειρίζετο τὴν εὐγλωττίαν τοῦ πρὸς ἀθώωσίν του, ὡς ἐνθυμούμενος ἴσως τὴν παρομιάν

Ἐν πτηνῶν εἰς τὰς χεῖρας ἀξίζει πλειότερον παρά δύο εἰς τὸν αἴρα.

Ἐφρόντιζε δηλ. ὁ κακόμοιρος μᾶλλον περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σωτηρίας· ἔθεν οὕτε τὸν μέτρομαι ὅτι ἤθελε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ· ἐθιῶρον ἕως ἐν γένει πολὺ ἀπηνῆ καὶ ἀπλαγχνον τὴν πρὸς ἐμὲ διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων· διότι ἀρ' οὗ κατεφρόνησαν τὰ συμβουλὰς καὶ παραγγελίας μου μὲ κατελίμπανον παντελῶς. Ἰσως καὶ ἐγὼ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐμελλον νὰ πράξω ἐπὶ τῆς αὐτῆς συμπτώσεως. Ἄλλὰ καὶ οἱ Παταγόνες ἄρα γε ἦτο πιθανὸν νὰ στερέζωσιν εἰς τὴν ἀνικατάστασίν μου, ἐν ᾧ μὲ ἐξελάμβανον ὡς πολυτιμότερον λάφυρον; Ἐναγκάσθη λοιπὸν νὰ παραστήσω τὴν ἀνάγκην ὡς φιλοτιμίαν.

Τρεῖς μετὰ ταῦτα Παταγόνες λαβόντες τοὺς συνταίρους μου ἐπὶ τῶν ἵππων ὀπισθὲν τῶν ἐβάδιζον πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Δυσκολεύομαι νὰ ἐκφράσω ἤδη πῶς ἤμην διατεθειμένος βλέπων μακρυνομένους τοὺς συντρόφους μου. Βαθεῖα λύπη μ' ἐκυρίευσε διαλογιζόμενον ὅτι τοῦ λοιποῦ ἤμην ὄλος εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀγρίων, τῶν ὁποίων ἐκ πείρας προσεχοῦς ἐγνώρισα καὶ τὸν ἐπιβουλον χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀνάλητον καρδίαν. Ἄλλ' οἱ Παταγόνες διανοοῦντο οὐδένα ἐξ ἡμῶν νὰ ἀπολέσωσιν· ἔθεν πρὶν εἶσι φθάσωσιν εἰς τὴν παραλίαν ἐστάθησαν κρατοῦντες πλησίον αὐτῶν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους· οὗτοι ὁμοῦ ἀπεχωρίσθησαν διὰ τῆς θίας· ἐπιθὴ εἰς μὲν ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ ἄλλοι προλαβόντες διετώθησαν εἰς τὴν λέμβον καὶ εὐθὺς ἐς τὴν αὐτὴν εἰς τὸ πέλαγος, ὅπου ἔλαβον καὶ τὸν νηχόμενον καὶ κινδυνεύοντα σχεδὸν ἐκ τῆς ἀδυναμίας

σύντροφόν των. Ἄρ' οὗ δὲ κατήτησαν εἰς τὸ πλοῖον διηγῆθησαν πρὸς τοὺς λοιποὺς τὴν συμβᾶσαν εἰς κατάτας συμφορὰν καὶ τὴν θλιβερίαν μου ἰδιαιτέρως κατὰ τισιν. Διὰ τοῦτο ἅπαντες ἰσοπούασαν νὰ ἐξάξωσιν ἐκ τοῦ φέρτιου τὴν ἀναγκίαν εἰς λύτερωσίν μου ρομίου, καὶ καπνοῦ ποσότητα. Δύο δὲ λέμβοι φέρουσι ταῦτα καὶ ὄπλα καὶ ἰφόδια ἄλλα πλείυασαι εἰς τὴν ἀκτὴν εἰσῆλθον εἰς μικρὸν τινα ὄρμον.

Ἄμα ἰδὼν αὐτὰς παρεκάλεσα τοὺς Παταγόνες νὰ μὲ φέρωσιν εἰς τὸν λιμένα. Αὐτοὶ ὅμως ἀντὶ τούτου μὲ διέταξαν νὰ ἀναβῶ εἰς τὴν κορυφὴν παρεκκείμενου τινὸς γαιολόφου, μοι ἔδωκαν δὲ καὶ δέρμα ζώου ἀγρίου, ὡς νὰ μὲ ὑψώσῃ αὐτὸ ὡς σημεῖον· νὰ προτρέψω τοὺς συνταίρους μου νὰ πησιάζωσιν εἰς τὴν γῆν. Τότε ἰσῆρας ὅτι ἤθελον νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐμὲ ὡς δέλεαρ διὰ νὰ ἐλκύσωσι καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὴν παγίδα διευτυρήθησαν κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς των. Εἶπα δὲ ὅτι οἱ σύντροφοί μου οὐδέποτε ἀνιχώρουν ἐκ τῆς λέμβου μετ' ἅσα συνέβησαν τὴν προτεραίαν. Ἦτο ἀνάγκη ἄρα νὰ μὲ φέρωσιν εἰς τὴν παραλίαν, ἀν ἐπεθύμουν νὰ λάβωσι τὸν καπνὸν καὶ τὸ ῥόδι. Αὐτοὶ δὲ συσχεπτόμενοι ἐράνησαν ὅτι πείθονται· ἔθεν ὁ γέροντ' ὡς μὲ διέταξε νὰ ἀναβῶ τὸν ἵππον μετεβλεν ὅμως τὴν πρώτην μεταξὺ ἡμῶν θέσιν. Διότι ἐγὼ μὲν ἐβιάσθη νὰ καθήσω ἐμπρὸς ἐπὶ τραχυτάτου τινὸς ἐπιστρέματος ὡς ἐπιπίου δῆθεν, αὐτὸς δὲ καθήρας ὀπίσω μὲ ἐσπριγγε διὰ τῶν μεγίστων βραχιόνων του, ἐν ᾧ ἐκέντα τὴν κοιλίαν τοῦ κτήνους διὰ τῶν μακροτάτων σκελῶν του. Οὕτως ἐποχοῦμενος ἀπήχθη εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου ἀνεκώχουον αἱ λέμβοι ἐχούσαι ὑψωμένας τὰς κώπας· εὐθὺς δὲ ἐβόησα νὰ μὴ πυροβολήσωσι κατ' οὐδενὸς τῶν ὠμοφάγων ἐκείνων, ἀλλὰ νὰ προσφέρωσιν ἅπαντα τὰ φιλοδορῆματα. Τότε ἐρώτησα καὶ τὸν γέροντα, ἀν ἦσαν εὐχαριστημένοι αὐτὸς δὲ μοι ἀπεκρίθη, ἀρ' οὗ ἀποβιβασθῶσι τὰ πράγματα σὲ ἀπολύομαι. Τοιοῦτοτρόπως ἀπέβ θάσθησαν μὲν καὶ οἱ θάρβοροι εὐθὺς ἤρπασαν αὐτὰ· ἀλλ' ὅτι ἐξήτησα τὴν ἐλευθερίαν, μοι εἶπαν ὅτι τὸ ῥόδι ἦτον ὀλίγον καὶ ἤθελον ἐν πιθάρῳ (βαρέλλῳ).

Ματαίως ἀντιπάλασα· διότι ὁ γέροντ' ὡς ἐσπριγγε τότε σφοδρότερον, ὅσῳ ἐφώναζον ὅτι μοι προξενεῖ πόνον. Ἠσθάνετο ὁ πονηρὸς ὅτι ἡ ἐλαχίστη γαλάρωσι τῶν χειρῶν τοῦ εὐδύνατο νὰ ἐπιφέρει τὴν ἀπαλλαγὴν μου· διότι εὐκόλως ἐβρίπιτόμην εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐξαιφνης δὲ εἶδον ὅτι ἐκέντα τὸν ἵππον διὰ νὰ τὸν μακρῆν ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ἐγὼ τούναντιον ἐστρεφον τὸν χαλινὸν ὅσον ἐπέτρεπον ἡ δύναμις καὶ τὸ θᾶρος τοῦ σώματός μου. Ἄλλ' ἡ εὐσαναλογία τῆς ἀντιθέτου ταύτης βίας ἦτο μεγάλη· ἔθεν ἀπελπισθεὶς παρεκάλεσα τοὺς ναῦτας νὰ ἐπανέλθωσι τὸ πρῶν καὶ ἐπ' οὐδὲ μ' ἀπροφάσει νὰ μὴ μ' ἐγκαταλίπωσιν.

Ἀπαχθεὶς μετὰ ταῦτα 5—6 μίλια μακρὰν τῆς θαλάσσης εἰς μικρὰν τινα κόμην, παρεδόθη εἰς ὑπερέτην τοῦ γέροντος, ὅστις μὲ ἠνάγκασε νὰ καθήσω ἐν τὸς τῆς καλύβης. Ἀναβλέψας τότε εἶδον εἰς ἀπόστασίν τινα λάμποντα ἐν μέσῳ τοῦ σκότους πολλὰ ὄμματα· ἦσαν δὲ ταῦτα γυναικῶν γιγάντων Ἐρευνῶν δ' εἰ μᾶλλον διεκρίνα καὶ παιδία πολλὰ κυλιόμενα καὶ πηδῶντα γυμνά ἐπὶ τοῦ ἔδαφους. Εἰσελθὼν ἔπειτα